

Samen Sterk bij de Vijver

Het was een zonnige dag bij de vijver. Saartje Schildpad keek rustig naar het water. Ze zag hoe de rimpeltjes steeds hetzelfde patroon maakten. “Patronen helpen me om dingen te begrijpen,” dacht ze tevreden.

Aapje Akos slingerde van tak naar tak. “Wiehoe! Zullen we een boomschommel maken? Of een boot van bladeren? Of een geheime hut?” riep hij enthousiast.

Walter de Wijze Uil schudde glimlachend zijn kop. “Akos, je hebt veel goede ideeën. Maar laten we goed nadenken. Wat is het slimste plan? Wat zijn de voordelen en nadelen?”

Professor Steen hurkte aan de oever. Hij bestudeerde een klein krabbetje. “Ik vraag me af hoe hij zo snel kan bewegen. Daar wil ik meer over weten. Misschien kan ik een testje doen.”

Saartje kwam er rustig bij. “Wat zullen we vandaag samen doen?” vroeg ze.

“Misschien iets bouwen?”

“Een vlot!” riep Akos. “Dan kunnen we op het water varen!”

“Dat klinkt spannend,” zei Saartje. “Maar laten we stap voor stap werken.”

“Eerst nadenken,” zei Walter. “Hoe maken we het veilig? Als we niet goed plannen, kunnen we nat worden.”

“Ik kan wat takken zoeken en kijken welke het sterkst zijn,” zei Professor Steen. “Ik wil ontdekken wat het beste drijft.”

Ze gingen samen aan het werk. Akos verzong creatieve oplossingen als er iets niet paste. Saartje zorgde ervoor dat iedereen rustig bleef. Walter hielp hen slimme keuzes te maken. En Professor Steen testte alles zorgvuldig.

Toen het vlot klaar was, duwden ze het voorzichtig het water op. Akos sprong meteen op het vlot. “Kom, iedereen mee!”

Saartje twijfelde. “Gaaf het niet te snel? We moeten zeker weten dat het sterk genoeg is.”

Walter knikte. “Laten we nog even nadenken. Wat als het omslaat?”

Professor Steen stelde voor: “Laten we het vlot eerst met een steen testen. Dan zien we of het drijft.”

Dat deden ze. De steen bleef droog. “Het werkt!” riep Akos. Nu durfde iedereen op het vlot. Samen peddelden ze over het water. Ze lachten, zongen liedjes en voelden zich vrij.

Maar toen wiebelde Akos te wild. “Pas op!” riep Saartje.

Het vlot kantelde bijna. Iedereen greep elkaar vast. Ze hielden zich stevig vast aan het vlot.

“Sorry, ik was te wild,” zei Akos. “Ik wilde alleen plezier maken.”

“Een goede vriend zegt sorry als hij iets fout doet,” zei Walter.

“En een goede vriend helpt anderen als er iets misgaat,” zei Saartje.

“Een goede vriend luistert ook als iemand waarschuwt,” zei Professor Steen.

“Ja,” knikte Akos. “En een goede vriend maakt samen plezier, maar zorgt ook dat iedereen zich veilig voelt.”

Toen ze weer aan de oever waren, gingen ze in het gras zitten. “Wat is vriendschap toch fijn,” zei Saartje.

“Ja,” zei Walter. “Goede vrienden helpen elkaar, luisteren naar elkaar, zeggen sorry, en maken samen plezier.”

“En een slechte vriend?” vroeg Akos.

“Die luistert niet, doet gevaarlijke dingen zonder te denken, en denkt alleen aan zichzelf,” zei Walter.

“Een slechte vriend zegt nooit sorry en helpt je niet als je hulp nodig hebt,” vulde Saartje aan.

“Een slechte vriend lacht je uit als je bang bent,” zei Professor Steen.

Ze keken naar elkaar en glimlachten. “Wij zijn goede vrienden,” zei Akos trots.

“Samen sterk bij de vijver,” zei Saartje.

En zo eindigde hun dag vol plezier, met het vlot als begin van nog veel meer avonturen. Want goede vrienden? Die helpen elkaar altijd, ook als het soms een beetje wiebelt.